

Finansudvalget

Sagsnr.
2014 - 19043

Folketingets Finansudvalg har d. 12. september 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 429 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
-

Spørgsmål:

Dato
19-09-2014

"Vil ministeren oplyse, hvor mange personer der i dag har en svag økonomisk tilskyndelse til at tage et arbejde opgjort ved en nettokompensationsgrad på over 80 pct.?"

Svar:

De ønskede oplysninger fremgår af tabel 1 nedenfor.

Tabellen viser dels den gennemsnitlige kompensationsgrad, dels antallet og andelen af personer med en nettokompensationsgrad på over 80 pct. hhv. over 90 pct. i 2013, og når skatte- og kontanthjælpsreformen er fuldt indfasat.

Nettokompensationsgraden udtrykker, hvor meget ens disponible indkomst som modtager af en overførselsindkomst udgør i procent af den disponible indkomst, man har som beskæftiget. Den disponible indkomst er det, man har til rådighed til husleje, mad, tøj osv., når skatten er betalt og udgifterne til transport til og fra arbejde er dækket.

Personer med en nettokompensationsgrad på mere end 80 pct. kan siges at have en forholdsvis svag økonomisk tilskyndelse til at arbejde. Her skal man dog være opmærksom på, at nettokompensationsgraden ikke siger noget om, hvor meget mindre man får til rådighed i kroner og øre ved fx at gå fra beskæftigelse til dagpenge eller kontanthjælp. Gevinsten i kroner og øre ved at gå fra overførselsindkomst til beskæftigelse opgøres ved det såkaldte forskelsbeløb.

Når nogle oplever forholdsvis høje nettokompensationsgrader, kan det fx skyldes, at den umiddelbare indkomstnedgang bliver mere end opvejet af udgifter til transport til og fra arbejde, der falder bort, højere boligstøtte og økonomisk friplads til eventuelle børn i daginstitution.

Det er også værd at hæfte sig ved, at fx ledige på kontanthjælp eller dagpenge ikke uden videre kan vælge at modtage overførselsindkomst som alternativ til beskæftigelse. Det skyldes blandt andet rådighedsforpligtelsen.

Andre forhold vil også have betydning for, at nogle er i beskæftigelse, selv om de økonomisk set ikke har nogen stor gevinst ud af det. Det gælder fx tilfredsstillelsen ved at bidrage aktivt på arbejdsmarkedet, fællesskabet med arbejdskolleger og betydningen af at kunne forsørge sig selv.

Tabel 1**Nettokompensationsgrader, 2013 og med skatte- og kontanthjælpsreformerne fuldt indfaset**

	Nettokompensationsgrad				
	Gnsn.	> 80 pct.	> 90 pct.	> 80 pct.	> 90 pct.
	Pct.	----- 1.000 pers. -----	-----	----- Andel, pct. -----	-----
2013	60,2	333	97	14,3	4,2
Skatte- og kontanthjælpsreform	56,3	234	64	10,1	2,8

Anm.: Beregningerne er foretaget på registerdata for 2011 og gældende regler i de pågældende år. For så vidt angår kontanthjælpsreformen, er det beregningsteknisk lagt til grund, at alle personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, der modtager kontanthjælp i overførselsalternativet, er jobparate. Det er ligeledes lagt til grund, at alle personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der modtager uddannelseshjælp i overførselsalternativet, er uddannelsesparate. Beregningerne er baseret på en række beregningstekniske antagelser og behæftet med usikkerhed.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellen.

Grundlaget for beregningerne er bl.a. dokumenteret i *Fordeling og incitamenter 2013*, Økonomi- og Indenrigsministeriet, juli 2013.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard